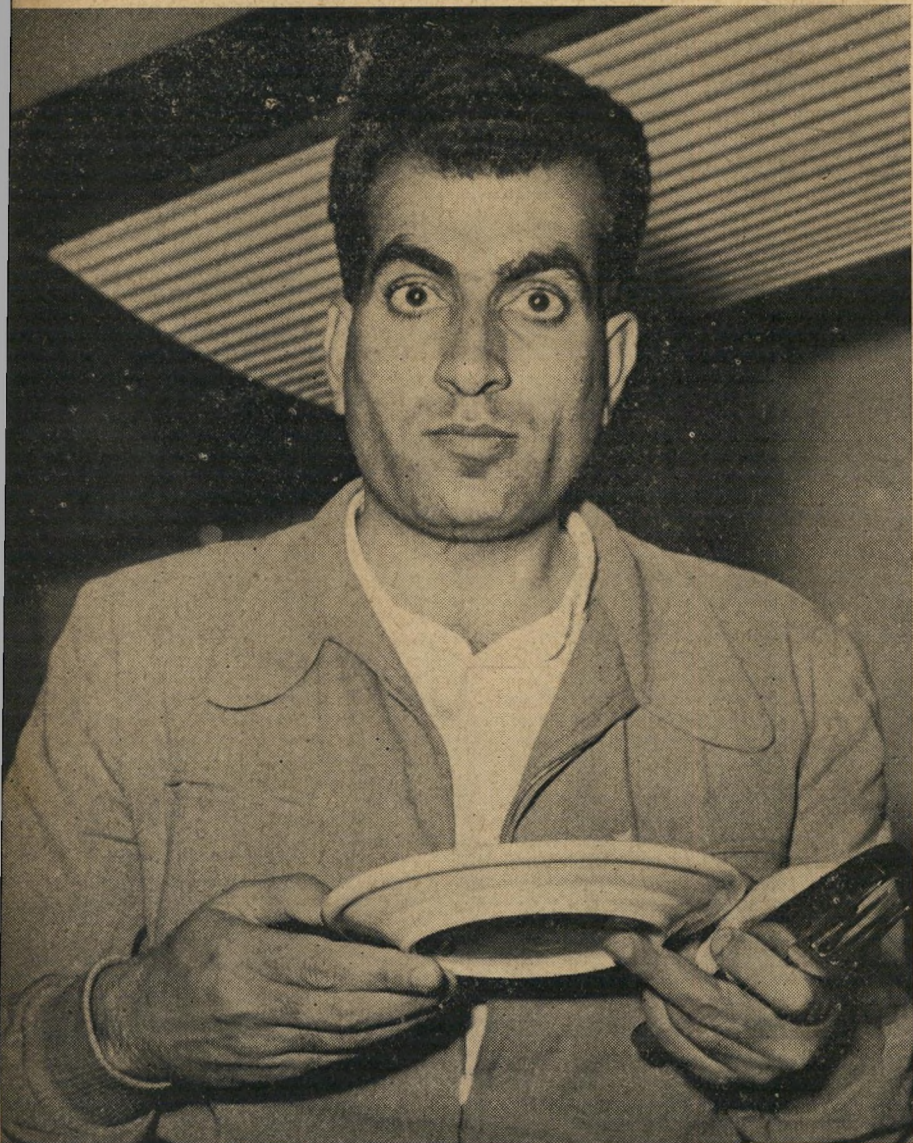

שונה לחלוטין, הרבה יותר מר-
דנית. אמרו הם: המפלגה היא
ישראלית היא קשורה לשלט.
אין אנוח, מאמיני האנטרנציונל,
יכולים להבדיל בין יהודי לערבי,
כשניהם גרים בחיפה. אין אנה-
נו יכולים לדגול באחוות-עמים,
וברית בין ישראל ושכנותיה,
ובאותה שעה להפוך את הערבים
בארץ ובמפלגה לאזרחים-ממד-
רגה שנייה.

אותו ניגוד, בצורה זו או אחרת, היה קיים במפנים מאז יום היוחסדה. הוא נתגלה, בלי ידיעת הצאבור, כעצם ימי המלחמה, כשהיתה לחברי מפ"ם העניינים, רבה מאד על ניהול העניינים. הניגודים היו אופייניים: "התנהגות המדינה כלפי הפלחים הערבים בימי הקרב, היחס לגבולות בשלמות הארץ. בכל הפרשות האלה האשמו אנשי השומר הערבי וידיהם שותפים מחטיבת לאחודות העבודה בשו"ב".

איתו נגיד בלט כשניהלה ה-
מפלגה מ"מ על כניסתה לקוא-
ליציה. ליבשיץ וגולילי היו בעד
כניסה, בתנאים שנקבעו על
דעתם, בעוד שהסיעה השנייה ה-
נגדה לכניסה כמעט בכל מחיר.
ההצעה גילוי: האופוזיציה שלנו
לממשלה עלולה להפוך, בהיסח
הדעת, לאופוזיציה למשימה ה-
הסבסטיורית קיצוץ גלויות. או
לס דעתו לא נקבלה על הרוב,
שמשר על התנגדותו העקרונית
לממשלה. לדעת ליבשיץ הפכה
עמדה זו את מ"מ לבלתי-מ-
פולרית, ורמה לכך שמפא"י מ-
מין ומק"י משמאל משכונת את
חבריה, כשתי משאבות ענק.

קריצת עין ללא יסוד

בכל הנקודות האלה לא היה שום הבדל בין ישראל לגילוי וחבריו בקיבוץ המאוחד ובין ליב שיץ העירוני. אולם כשסגר ליב שיץ את הדלת מאחוריו בפיקה, נתברר שישראל גילוי נשאר בפנים. ולא זה בלבד, אלא שמשם סגנה העתוף ששיקה, ואפילו הניח לאנשי סניף למחנות.

בניוירוק, עם כהן בורשה ? אולם הוא, רוטסום, קשור עם ערביי דמשק, עמאן, באגדאד. אתם הוא חייב לשמור על הקשר. והשתייכותו למפלגה שכולה ציונית רק תפריע לו בתפקידו זה."

הקבוצה המאוחדת (שהוא חבר בו) להתאחד עם קבוצת השומרי הצעיר. אחד מסעי החלוקת העיקרים במפרץ עוד בימי מלחמת העצמאות הייתה התנגדות השו"צ לפעולות מסוימות של הצה"ל, וזרזת לאחידות הפעולה שלמות הארץ

קם רוטטום במרכז המפלגה ודרש כי תינתן זכות
שווה לעליית עולים יהודים ולהחזרת פליטים ערביים.
התנגד לכך בתוקף. ולא פחות התנגד לדון על
ענייני בטחון, כולל המשטר דבארי, באוני הערבים.
משה סנה ואנשי השומר הצעיר דגלו בתפישת

פדע מהלוקת ב': רוטסום אל-בסטוני, חבר הכנסת הערבי של מפ"ם, תובע שהערבים כנסו גמפ"ם כחברים שווי-זכריות. אנשי סנה תומכים בכך. אולם ליבשיץ (וגלילי) התנגדו, בטענם כי ערבי אינו יכול להיות שלם עם דרישת מפ"ם לעלייה רבתית ותמיכתה בתוכנית קיבוץ גלויות.

העבודה לנהל את המאבק נגד חברים הפורש, שדעותיו היו דעותיהם.

מה גרם למצב מוזר זה ? אנשי הקיבוץ המאוחד ניסו לטעון שעודם מאמינים ביכולתם להשפיע על אנשי השומר הצעיר, אף קרצו בעין ורמזו רמזות רב-משמעיות (אך חסרות כל יסוד) שיעלה ביום א-יפגעם לאחד את קיבוץ השומר הצעיר ואת הקיבוץ המאוחד נגד משה סנה ואנשיו.

האמת היתה הרבה יותר פרוזאית: אחר פרישת מפא"י
מזן הקיבוץ המאוחד נשאר על חלוש, כשהוא מקוה
להתחזק עלידי איחוד עם קיבוצי השומר הצעיר (שהם
עתה חזקים יותר). סיבה חשובה עוד יותר: קו סו
בכשל לו אזהרים רבים גם בקרב הקיבוץ המאוחד, ואנשי
גנלי חוששים עלה לו אם יפרשו ממפ"ם יתפוצץ
בשנות, ירהם להחלוצי.

ערי'ק, בוגד ופנים אדומות

במצב זה נשארו סיכויי המפלגה החדשה קלושים למדי. בידה רק חלק קטן מכוחה של מפ"ם. מבין 15 חברים במועצה בכנסת (דוד ליבשיץ ומי שהיתה לפניו יו"ר הכנסת, חנה לנדור), אולם היא מקוה כי תצליח להשיג סביבה את אודיה ממפ"ם המתנגדים לתלות בקומוניזם ולקו הערבי — תקוה שאיבדה הרבה ממשקלה אחרי שנתברר כי אלופי מפ"ם וגבירי המועצה לערבים לא הלכו אמה. אולם ייתכן מאד שאם ירצה דוד בן-גוריון להרחיב את הקואליציה ולהכניס משקלה לגדי שמאלי הרצוי לה, ייצא לה מקום בממשלה. אנשי מפ"ם עצמם מתייחסים לתופעה כולה כבזיון מסוים, ואנשי סנה אף שמחים לה. המפלגה החדשה לא תסחטן את עמדותיה, והכפת את אנשי אחדות העבודה הוותיקים במפ"ם למיעוט חסרי-סיכויים. טוענים הם: ה"מפלגה החדשה היא "אנארכו-סנדיקליסטית" ושוביניסטית, מפלגה קיצונית מבחינה מקצועית, שתצוד בקיצוניתה את נפשות הפועלים כדי להרחיק אותם מברית המועצות.

אומר משה סנה: "אין זה ריב אידיאולוגי. ליבשיץ הוא עריק ובוגד, שיש להקיעו. אין אנו נותנים אימון בכבנות מצעו." עונה דוד ליבשיץ: "סנה צריך לדעת, שקודם כל הוא דקטור לאופורטוניזם. אין אנו צריכים לצבוט את לחיינו כדי להוכיח שפנינו אדומות!"

